

הסברים

אנלוגיות (שאלות 1-6)

1. השאלה: מזוודה : לארוז -

היחס: לארוז זה לסדר חפצים בתוך מזוודה.
ב' זה לסדר משהו בתוך א'.

תשובה (1): קלסר : לתייק. האם לתייק זה לסדר משהו בתוך קלסר? כן. לתייק זה לסדר מסמכים בתוך קלסר.

תשובה (2): שידה : לרהט. האם לרהט זה לסדר משהו בתוך שידה? לא. לרהט זה להוסיף רהיטים, ושידה היא סוג של רהיט.

תשובה (3): ארנק : לשלם. האם לשלם זה לסדר משהו בתוך ארנק? לא. לשלם זו פעולה שעושים באמצעות כסף, וארנק נועד לאכסון ונשיאה של כסף.

תשובה (4): מתנה : לעטוף. האם לעטוף זה לסדר משהו בתוך מתנה? לא. לעטוף זה לכסות משהו בעטיפה, בין היתר מתנה.

תשובה (1).

2. השאלה: עגן : שט - (עגן = החנה את הספינה)

היחס: עגן זה הפסיק באופן זמני להיות שט.
א' זה הפסיק באופן זמני להיות ב'.

תשובה (1): חנה : נסע. האם חנה זה הפסיק באופן זמני להיות נסע? כן.

תשובה (2): נחת : המריא. האם נחת זה הפסיק באופן זמני להיות המריא? לא. המריא זה התחיל לטוס, ונחת זה סיים לטוס.

תשובה (3): עמד : רץ. האם עמד זה הפסיק באופן זמני להיות רץ? לא. עמד זה הפסיק באופן זמני להיות הלך (ללכת), ורץ זה הלך מהר.

תשובה (4): בלם : דיווש. האם בלם זה הפסיק באופן זמני להיות דיווש? לא. דיווש זה הפעיל את הדוושות כדי להפעיל משהו (למשל אופניים), ובלם זה הפסיק משהו (למשל נסיעה).

תשובה (1).

3. השאלה: דומים : דמיון -

היחס: המילה דומים מתארת את מי שיש ביניהם דמיון.
המילה א' מתארת את מי שיש ביניהם ב'.

תשובה (1): מתחרים : יריבות. האם המילה מתחרים מתארת את מי שיש ביניהם יריבות? כן.

תשובה (2): עמיתים : מקצוע. האם המילה עמיתים מתארת את מי שיש ביניהם מקצוע? לא. עמיתים הם מי שיש להם את אותו מקצוע.

תשובה (3): אדיבים : נימוס. האם המילה אדיבים מתארת את מי שיש ביניהם נימוס? לא. אדיבים הם מי שמתנהגים בנימוס.

תשובה (4): נשואים : חתונה. האם המילה נשואים מתארת את מי שיש ביניהם חתונה? לא. נשואים הם מי שהתקשרו באופן רשמי באמצעות חתונה.

תשובה (1).

4.

השאלה: **לשם מה? : תכלית - (תכלית = סיבה)**

היחס: לשם מה? היא מילת שאלה ששואלים כשרוצים לברר מה **התכלית**.

א' היא מילת שאלה ששואלים כשרוצים לברר מה ה-ב'.

תשובה (1): לאן? : דרך. האם **לאן**? היא מילת שאלה ששואלים כשרוצים לברר מה **הדרך**? לא. שואלים **לאן**? כדי לדעת לאיזה מקום להגיע, ולא באיזו **דרך** מגיעים לשם.

תשובה (2): למי? : נמען. האם **למי**? היא מילת שאלה ששואלים כשרוצים לברר מה **הנמען**? כן. (נמען = מי שאליו נשלח או מופנה הדבר)

תשובה (3): האומנם? : ספק. האם **האומנם**? היא מילת שאלה ששואלים כשרוצים לברר מה **הספק**? לא. שואלים **האומנם**? כאשר עולה **ספק** מסוים. (האומנם? = הייתכן?, האם זה באמת כך?)

תשובה (4): מדוע? : תוצאה. האם **מדוע**? היא מילת שאלה ששואלים כשרוצים לברר מה **התוצאה**? לא. שואלים **מדוע**? כשרוצים לדעת מה הסיבה ולא מה **התוצאה**.

תשובה (2).

5.

השאלה: **יצירת ביכורים : שירת הברבור -**

היחס: יצירת ביכורים היא היצירה הראשונה, ו**שירת הברבור** היא היצירה האחרונה.

א' ו-ב' זה אותו דבר, אבל ראשון ואחרון.

תשובה (1): הקדמה : פרק. האם **הקדמה** ו**פרק** זה אותו דבר, אבל ראשון ואחרון? לא. **הקדמה** לספר מופיעה לפני גוף הספר, כלומר לפני **הפרק** הראשון.

תשובה (2): מנה עיקרית : קינוח. האם **מנה עיקרית** ו**קינוח** זה אותו דבר, אבל ראשון ואחרון? לא. **מנה עיקרית** היא המנה המרכזית בארוחה, ו**קינוח** היא המנה האחרונה בארוחה.

תשובה (3): קונצרט : הדרן. האם **קונצרט** ו**הדרן** זה אותו דבר, אבל ראשון ואחרון? לא. **הדרן** הוא קטע מוזיקלי נוסף בסופו של **קונצרט**.

תשובה (4): יורה : מלקוש. האם **יורה** ו**מלקוש** זה אותו דבר, אבל ראשון ואחרון? כן. **יורה** זה הגשם הראשון, ו**מלקוש** זה הגשם האחרון.

תשובה (4).

6.

השאלה: **אמתלה : נימוק - (אמתלה = תירוץ)**

היחס: אמתלה היא **נימוק** לא מבוסס.

א' היא ב' לא מבוסס.

תשובה (1): תחינה : בקשה. האם **תחינה** היא **בקשה** לא מבוססת? לא. **תחינה** היא **בקשת** רחמים, לפעמים באמצעות תפילה.

תשובה (2): מָסָר : הצהרה. האם **מסר** הוא **הצהרה** לא מבוססת? לא. **הצהרה** היא הכרזה חגיגית ורשמית, שנועדה להעביר **מסר**.

תשובה (3): גינוי : תגובה. האם **גינוי** הוא **תגובה** לא מבוססת? לא. **גינוי** הוא **תגובה** של הסתייגות חריפה וביקורת כלפי מעשה או התנהגות מסוימת, בדרך כלל באופן רשמי או פומבי.

תשובה (4): עלילה : האשמה. האם **עלילה** היא **האשמה** לא מבוססת? כן.

תשובה (4).

הבנה והסקה (שאלות 7-18)

7. נבדוק את התשובות המוצעות עד שתתקבל פסקה הגיונית :

תשובה (1) : לאחר עימות ממושך בין עורכי העיתון לבין קבוצת כתבים שדרשה להעמיק את מחויבותו החברתית של העיתון, נחלו חברי הקבוצה הצלחה, והעורכים נכנעו ללחץ והסכימו להקדיש מדור מיוחד לעניינים חברתיים.

נתמצת : בחלק הראשון של הפסקה נכתב שהכתבים דרשו מהעורכים להעמיק את המחויבות החברתית של העיתון, ודרישתם התקבלה. בחלק השני של הפסקה נכתב שהעורכים הסכימו להקדיש מדור שלם לעניינים חברתיים. מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

8. נבדוק את התשובות המוצעות עד שתתקבל פסקה הגיונית :

תשובה (1) : קופי הלמור אינם נרתעים מן האדם, ולכן אפשר לצפות בהם ולצלמם מקרוב, אך מנגד הם אינם ניגשים לבני אדם כדי לקבל מהם מזון.

נתמצת : קופי הלמור אינם חוששים מבני אדם (ניתן לצפות בהם ולצלמם מקרוב), אך אינם מתקרבים לקחת מהם מזון. מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

9. נבדוק את התשובות המוצעות עד שתתקבל פסקה הגיונית :

תשובה (1) : (חסרה מילה, כנראה מדענים) חושבים כי תעשיית המזון בדור הבא תוכל לכל היותר לשמור על הסטנדרטים הכמותיים של היום. התוצאה הבלתי נמנעת תהיה היווצרות פער גדול בין ייצור המזון לגידול הרב הצפוי באוכלוסייה, ובדור הבא יש לצפות לרעב.

נתמצת : במשפט הראשון עולה טענה לפיה לא ניתן יהיה להגדיל את כמויות המזון שאנחנו מייצרים היום. במשפט השני מופיעה התוצאה - מכיוון שהאוכלוסייה תגדל לא יהיה מספיק מזון לכולם. מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

10.

לפנינו שאלת מחזק מחליש. אודי מבחין שאיריס מכינה את שיעורי בית במתמטיקה לקראת השיעור של יום חמישי רק ביום רביעי בערב, ומסיק מכך שאיריס מעדיפה לעבוד בלחץ של זמן כשהיא מבצעת מטלות לימודיות.

עלינו למצוא בתשובות נתון שאינו מחליש את השערתו של אודי. נבדוק אותן:

תשובה (1): לפי תשובה זו איריס מכינה את שיעורי הבית של יום שישי כבר ביום ראשון בערב. זה לא מסתדר עם המסקנה לפיה היא מעדיפה לעבוד בלחץ של זמן בכל הקשור למטלות לימודיות. לפיכך, נתון זה מחליש את מסקנתו של אודי, והתשובה נפסלת.

תשובה (2): המסקנה של אודי מתייחסת לבחירה של איריס לבצע מטלות לימודיות בלחץ של זמן. נתון לפיו איריס נאלצת לקום מוקדם לשיעור שמתקיים בשעות הבוקר אינו רלוונטי למסקנה. נתון זה אינו מחליש (או מחזק) את המסקנה של אודי, ולכן זו התשובה הנכונה.

למען שלמות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות.

תשובה (3): נתון לפיו אחותה הגדולה של איריס היא מורה פרטית למתמטיקה, ובכל יום רביעי בערב היא באה לבקרה, מספק לנו הסבר חלופי להחלטה של איריס לעשות את שיעורי הבית במתמטיקה דווקא ביום זה. זה לא בגלל שהיא מעדיפה לעשות מטלות לימודיות בלחץ זמן, אלא בגלל שזה הזמן היחיד בו היא יכולה לקבל עזרה מאחותה. נתון זה מחליש את המסקנה של אודי והתשובה נפסלת.

תשובה (4): נתון לפיו איריס משתתפת בחוגים בכל ערב בשבוע חוץ מביום רביעי, מספק לנו הסבר חלופי להחלטה של איריס לעשות את שיעורי הבית במתמטיקה דווקא ביום רביעי. זה לא בגלל שהיא מעדיפה לעשות מטלות לימודיות בלחץ זמן, אלא בגלל שזה הערב היחיד בשבוע שפנוי לה להכנת שיעורי בית. נתון זה מחליש את המסקנה של אודי והתשובה נפסלת.

תשובה (2).

11.

בפסקה מתואר חסרון בדרישות המחמירות לבחירת סיסמאות, ומבקשים שנמצא בתשובות מקרה שמציג חסרון דומה. נבין מהו החיסרון המוצג בפסקה בהקשר לדרישות לבחירת סיסמאות, וניגש לבדוק את התשובות המוצעות.

הקטע מציג טענה מרכזית: למרות שהגבלת סיסמאות (ארוכות, מורכבות, מוחלפות לעיתים קרובות, ושונות בכל מערכת) נועדה לשפר אבטחה, בפועל היא עלולה לפגוע בה. אנשים מתקשים לזכור סיסמאות רבות ומורכבות, ולכן שומרים אותן בטלפון הנייד. כתוצאה מכך, אם הטלפון מגיע לידיים לא נכונות, כל הסיסמאות נחשפות.

זה בעצם מצב של כוונה טובה שמביאה תוצאה הפוכה: הדרישות המחמירות נועדו להקשות על פריצה, אבל בפועל הן יוצרות חולשה אחרת.

נחפש בתשובות מקרה דומה ונראה כי המקרה בתשובה (3) לפיו הורים שומרים את העוגיות על המדף הגבוה ביותר במטבח כדי למנוע מבנם להגיע אליהן. אך היות שגם הם אינם מצליחים להגיע למדף הם משאירים לידו כיסא, והכיסא מאפשר גם לבן להגיע אל העוגיות מתאימה בדיוק.

בשני המקרים האמצעי שנועד להגן (דרישה לסיסמאות מורכבות, ועוגיות שנשמרות במדף העליון) יוצר בפועל חולשה חדשה שמבטלת את ההגנה (הסיסמאות שמורות בנייד שקל לגנוב, והכיסא שנמצא ליד המדף ומאפשר לילד להגיע לעוגיות בקלות).

תשובה (3).

12.

לפנינו פסקה רבת מלל, ושואלים אותנו איזו מהטענות בתשובות עולה ממנה.

נתמצת את הפסקה וניגש לבדוק את התשובות המוצעות.

בתחילת הפסקה נכתב שאיינשטיין טען שכמה מפריצות הדרך הגדולות שלו בפיזיקה הגיעו באמצעות "ניסויי מחשבה". בהמשך מובאת דוגמה לניסוי מחשבה של איינשטיין שהביא לפריצת דרך פיזיקלית – ההבנה שמאירות האור קבועה. בסוף הפסקה נכתב שמדענים נוספים השתמשו בכלי של "ניסויי מחשבה", אבל אלו של איינשטיין היו כל כך יוצאי דופן עד שהפכו לאבן יסוד של הפיזיקה התאורטית. כעת נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): מהפסקה לא עולה כי איינשטיין היה הראשון לבסס תאוריות פיזיקליות על ניסויי מחשבה. התשובה נפסלת.

תשובה (2): מהפסקה עולה כי איינשטיין לא היה הראשון להשתמש בניסויי מחשבה, אבל הישגיו יוצאי הדופן תרמו לביסוסם ככלי מרכזי בפיזיקה התאורטית עד היום. מכאן משתמע שללא תרומתו, ייתכן שהם לא היו תופסים מקום כה חשוב. כלומר, השימוש בהם בימינו היה כנראה פחות נפוץ. זו התשובה הנכונה.

למען שלמות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות:

תשובה (3): מהפסקה לא עולה כי התובנה של איינשטיין כי מהירות האור קבועה היא בפני עצמה מאבני היסוד של הפיזיקה עד היום. התשובה נפסלת.

תשובה (4): מהפסקה לא עולה כי איינשטיין סבר כי ניסויי מחשבה הם הדרך הטובה ביותר להגיע לפריצות דרך של ממש בפיזיקה. התשובה נפסלת.

תשובה (2).

13.

נפרק את ההיגיון:

אלה אומרת: להדגיש שבמכונית יש בקרת שיוט זה מיותר, כמו להדגיש שדגי לברק גודלו בבריכות. כלומר, לפי ההשוואה שלה, מדובר במאפיין שכמעט תמיד קיים, ולכן ההדגשה שלו מיותרת.

שירה עונה: את טועה, רוב המכוניות לא מצוידות בבקרת שיוט. כלומר, היא טוענת שבקרת שיוט אינה דבר מובן מאליה, ולכן הדגשתו כן מוצדקת.

כדי ששתיהן יוכלו להסתמך על אותו נתון לגבי דגי הלבדק, הנתון צריך להיות כזה שאלה תחשוב שהוא הופך את ההדגשה למיותרת, ואילו שירה תחשוב שהוא הופך אותה למוצדקת, תלוי בהשוואה לרכבים.

זה אפשרי רק אם הנתון אומר שכמעט כל דגי הלבדק המוצעים למכירה גודלו בבריכות דגים ואז:

אלה: אם כמעט כל הלבדק בבריכות, ההדגשה מיותרת. כמו בקרת שיוט שהיא חושבת שנמצאת כמעט בכל רכב.

שירה: אם בקרת שיוט אינה בכל רכב, ההשוואה לא נכונה. גם אם בלבדק זה שכיח.

תשובה (3).

14. נתון ציטוט מתוך ביקורת על ספר, ושואלים אותנו איזו מהטענות בתשובות משקפת את דעתו של כותב הביקורת על הספר באופן הטוב ביותר.

נתמצת את הפסקה ונענה על השאלה במילים שלנו לפני שניגש לתשובות.

בתחילת דבריו קובע הכותב כי **"לצד ההערכה** לשפה הקולחת ולדמויות המורכבות, **קשה להתעלם מגסות ניסיונותיה** של הסופרת לשלב בספר תפניות עלילתיות מפתיעות". כלומר, המבקר משבח את הספר על השפה הקולחת והדמויות המורכבות, ובמקביל מבקר בחריפות את ניסיונות הסופרת לשלב תפניות מפתיעות. בהמשך הוא מוסיף כי הרמזים בספר שקופים מדי, והקורא לא מופתע ואף מתאכזב שהגיבורים לא הבחינו בהם. בסיום דבריו קובע המבקר שניסיונות ההפתעה מיותרים, שכן הספר היה מהנה גם בלעדיהם.

נסכם: לפי כותב הביקורת מדובר בספר טוב עם מעלות רבות, אך ניסיונות ההפתעה בו נכשלו ופגעו במידת מה בהנאה מהעלילה.

כעת ניגש לתשובות ונחפש תשובה ברוח דברים אלה.

תשובה (3) לפיה לדעת המבקר **הספר היה יכול להיות טוב יותר אילו ויתרה הסופרת על ניסיונה הנושל להפתיע את הקוראים, אך גם כן יש בו מעלות רבות** מתאימה בדיוק.

למען שלמות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות:

תשובה (1): המבקר לא טוען שרגש התדהמה מיותר אלא שניסיונות ההפתעה עצמם לא מוצלחים. התשובה נפסלת.

תשובה (2): לא מדויק – הבעיה אינה רק חוסר עידון, אלא עצם הכישלון בהפתעה. התשובה נפסלת.

תשובה (4): לא נטען שריבוי התפניות פוגע באמינות, אלא שהן שקופות מדי. התשובה נפסלת.

תשובה (3).

15. לפנינו שאלת כללים. נתון שביוונית הפעלים מורכבים מצורת בסיס המציינת את הפעולה (למשל: לכתוב, לשתות), ומסיומת המציינת את עושה הפעולה (למשל: אני, אתה, הוא). כמו כן, נתונות כמה מילים ביוונית ולצידן פירושן בעברית.

עלינו למצוא מילה שמתאימה להיות **'הוא שותה'** ביוונית.

אנחנו יודעים שביוונית הפעלים מורכבים מצורת בסיס המציינת את הפעולה.

מהדוגמות **'פִּינוּ - אני שותה'**, **'פִּינוּמָה - אנחנו שותים'**, **'וִפִּינְטָה - אתם שותים'**, נסיק כי התחילית **פִּינ** מציינת את הפעולה לשתות.

מהדוגמות **'גִּראפוּ - אני כותב'**, **'גִּראפִּי - הוא כותב'**, **'וִגִּראפון - הם כותבים'**, נסיק כי התחילית **גִּראפ** מציינת את הפעולה לכתוב.

בנוסף, אנחנו יודעים שהסיומת של הפועל מציינת את עושה הפעולה.

הסקנו שהתחילית **גִּראפ** בדוגמה **'גִּראפִּי - הוא כותב'** מציינת את הפעולה לכתוב, ולכן נקבע כי הסיומת **י** מציינת את עושה הפעולה הוא.

לפיכך המילה המתאימה להיות **'הוא שותה'** ביוונית היא **פִּיני**.

תשובה (3).

16. לפנינו פסקה רבת מלל, ושואלים אותנו איזו טענה עולה ממנה.

נתמצת את הפסקה וניגש לתשובות המוצעות.

בתחילת הפסקה מוסבר שחומר מוליך מאפשר מעבר זרם חשמל, אך בדרך כלל יש לו התנגדות שגורמת לפליטת אנרגיה ולהיחלשות הזרם, ולכן ללא אספקת אנרגיה מבחוץ הזרם ייפסק. בהמשך מתוארים חומרים שנעשים מוליכי-על: חומרים שבהם הזרם אינו נתקל בהתנגדות כלל. חומרים כאלה מוכרים זה זמן רב, אך רק בטמפרטורות נמוכות מאוד. בסוף הפסקה מצוין כי לאחרונה גילו חומר שיכול להיות מוליך-על גם בטמפרטורת החדר, אך רק בלחץ גבוה מאוד.

תשובה (1): חומרים מוליכים מאבדים את כל ההתנגדות שלהם למעבר זרם חשמל בתנאים של לחץ גבוה מאוד. התייחסות **ללחץ גבוה מאוד** נעשית רק בסוף הפסקה, ובהקשר של חומר מסוים שיכול להיות מוליך על בטמפרטורת החדר בלחץ גבוה מאוד. הטענה אינה עולה מהקטע, והתשובה נפסלת.

תשובה (2): כדי שזרם העובר בחומר המצוי במצב של מוליכות-על לא ייפסק בסופו של דבר, הוא זקוק לאספקה מתמשכת של אנרגיה ממקור חיצוני. מוליך-על לא זקוק לאספקת אנרגיה חיצונית כדי לשמור על הזרם. הטענה אינה עולה מהקטע, והתשובה נפסלת.

תשובה (3): יש חומרים שבטמפרטורות נמוכות מאוד זרם חשמל העובר דרכם אינו פולט אנרגיה, וזאת בלא שיידרשו תנאים של לחץ גבוה מאוד. מהפסקה עולה שיש חומרים שבטמפרטורות נמוכות מאוד הם מוליכי-על, כלומר הזרם לא פולט אנרגיה, וללא צורך בלחץ גבוה מאוד. כלומר, הטענה עולה מהקטע וזו התשובה הנכונה.

למען שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנותרת:

תשובה (4): כשזרם חשמל פולט אנרגיה בעת מעבר דרך מוליך שאינו מוליך-על, ההתנגדות של אותו מוליך למעבר זרם חשמל הולכת וגוברת. מהפסקה לא עולה שההתנגדות גוברת, אלא שיש התנגדות שגורמת לאיבוד אנרגיה. התשובה נפסלת.

תשובה (3).

17. נתונה פסקה רבת מלל, ולאחריה שואלים אותנו מה נורברט אליאס טוען בנוגע לסנקציות על הפרת כללי הנימוס.

נתמצת את הפסקה ונסה לענות על השאלה במילים שלנו לפני שניגש לתשובות המוצעות.

בתחילת הפסקה מתואר כיצד במאה ה-12 מעמדות הביניים אימצו את **כללי הנימוס** של האצולה. בהמשך מוסבר שהאצולה, כדי לשמור על ייחודה, פיתחה צורות התנהגות מעודנות ומורכבות יותר. בסוף הפסקה מצוין **שדפוס זה התקיים גם בסנקציות על הפרת כללי הנימוס**: מענישה חברתית חיצונית הן התפתחו לענישה נפשית פנימית, כמו תחושת חרטה.

אם אותו דפוס שהתקיים בנוגע לכללי הנימוס מתקיים גם בנוגע לסנקציות על כללי הנימוס, הרי שניתן להסיק שמעמדות הביניים אימצו את הסנקציות על הפרת כללי הנימוס של האצולה (ענישה חברתית חיצונית), והאצולה בתגובה עברה לסנקציות מעודנות יותר (ענישה נפשית פנימית) כדי לשמור על הייחוד שלה.

כעת נבדוק את התשובות המוצעות ונראה כי **תשובה (3)** לפיה **בעקבות אימוץ הסנקציות שרווחו בקרב בני האצולה - כגון ענישה חברתית חיצונית - בידי מעמדות הביניים, אימצו בני האצולה סנקציות מורכבות ומעודנות יותר מתאימה בדיוק**.

תשובה (3).

18. נשאלנו איזו מן הטענות, הנוגעות להגותו המדינית של דנטה, נטענת במובאה (מובאה=ציטטה).

לפי המובאה דנטה **טעה בכך שחשב שבתורתו המדינית יש גם מהמעשה והפתרון האקטואלי, ולא רק מההלכה (תאוריה)**. כלומר, לפי הכותב תורתו המדינית של דנטה **רלוונטית אך ורק לתחום התאוריה**, ולא לתחום המעשה.

תשובה (1).

הבנת הנקרא (שאלות 19-23)

19.

נשאלנו במה הייתה נעוצה חולשתה של הפסיכואנליזה לפי הפסקה השנייה.
נקרא את הקטע מתחילתו עד לסיום הפסקה השנייה, ונענה על השאלה במילים שלנו לפני שניגש לתשובות.
בפסקה השנייה נכתב: "...החלה להתגבש בקרב החוקרים תמימות דעים כי העדויות שהביא פרויד לטענותיו התאורטיות קלושות למדי". כלומר, חולשת הפסיכואנליזה נבעה מכך שהעדויות שעליהן הסתמכה לא היו חזקות ומשכנעות.
תשובה (4) לפיה חולשתה של הפסיכואנליזה נעוצה בעובדה שהיא לא הצליחה לבסס את רעיונותיה באמצעות עדויות משכנעות מתאימה בדיוק.
תשובה (4).

20.

בפסקה השנייה נכתב: "...המצדדים בגישה הביולוגית גרסו כי אין לתור אחר שורשיהן של מחלות הנפש... אלא בהיעדר איזון כימי במוח. עם זאת, הם התקשו לגבש תאוריה מקיפה אחרת על נפש האדם".
כלומר, דווקא תומכי הגישה הביולוגית, שדחקו את הפסיכואנליזה, התקשו ליצור תאוריה מקיפה שתשמש תחליף לה.
תשובה (4) משלימה את המשפט בצורה נכונה: על פי הפסקה השנייה, התומכים בגישה הביולוגית התקשו לגבש תאוריה מקיפה שתחליף את התאוריה הפסיכואנליטית.
תשובה (4).

21.

נשאלנו איזו מן האפשרויות שבתשובות מסבירה את השימוש במילים "באופן מפתיע" בשורות 14-15.
נענה על השאלה במילים שלנו בטרם ניגש לתשובות.
בפסקה השנייה מתואר כיצד בשנות החמישים התגבשה תמימות דעים שהעדויות של פרויד קלושות, וכיצד הגישה הביולוגית, שהתנגדה לפסיכואנליזה, דחקה אותה הצידה והובילה להעדפת טיפול תרופתי על פני טיפול בשיחה.
על רקע זה, בפסקה השלישית נאמר "באופן מפתיע", משום שדווקא מחוקרי המוח, שרבים מהם שייכים לגישה הביולוגית שהתנגדה בעבר לפסיכואנליזה, מגיעה כיום תמיכה מסוימת לטענותיו של פרויד.
כעת נבדוק את התשובות המוצעות ונראה כי תשובה (1) לפיה השימוש במילים "באופן מפתיע" נועד כדי להזכיר כי המצדדים בגישה הביולוגית התנגדו בעבר לפסיכואנליזה מתאימה בדיוק.
תשובה (1).

22.

נשאלנו מה ניתן לקבוע על השיתוק בזרועה הימנית של הנבדקת במחקרו של רמצי'נדראן לפי הפסקה האחרונה.
נשאלנו על הפסקה האחרונה. נקרא מהיכן שעצרנו עד לסוף הקטע.
הפסקה נפתחת בטענה לפיה בעת האחרונה מצטברים מחקרים המספקים תמיכה גם לקיומו של מנגנון ההדחקה, ומיד לאחר מכן מתואר מחקרו של רמצי'נדראן כדוגמה למחקר שכזה.
הוא בדק אנשים שעקב פגיעה מוחית לא היו מודעים ללקויות חמורות בגופם, כמו שיתוק של איבר, וגילה שגירוי מלאכותי של המוח גרם לנבדקת להכיר בשיתוק בזרועה הימנית. עם זאת, לאחר שהשפעת הגירוי פגה, היא חזרה להאמין שזרועה אינה פגועה ואף שכחה את חלק השיחה שבו הודתה בשיתוק.
ממצא זה מצביע על כך שהמידע על השיתוק "נרשם" במוחה באופן לא מודע, אף שבמודע היא לא הכירה בקיומו, מצב העולה בקנה אחד עם הרעיון של מנגנון ההדחקה.
תשובה (3).

23.

נשאלנו איזו מן הטענות הבאות אינה עולה מן הקטע.

מכיוון שכבר קראנו את כל הקטע, ניגש מיד לבדוק את התשובות המוצעות. נפסול טענות אשר עולות מהקטע.

תשובה (1): בפסקה השלישית נכתב: "...יש מערכת זיכרון המעבדת מידע 'במפורש' ומערכת זיכרון נפרדת המעבדת מידע 'במרומז', חלוקה המקבילה לרמות המודע והלא מודע שהציע פרויד". כלומר, מחקרי מוח אכן מצביעים על חלוקה לשתי מערכות מקבילות, **שמשלמות כשתי רמות מודעות**. התשובה נפסלת.

תשובה (2): בפסקה השלישית מתואר כי אנשים עם פגיעה באזורים האחראיים על הזיכרון אינם מודעים לאירועים שקרו בעבר, אך: "...התנהגותם מושפעת בבירור מן המאורעות ה'נשכחים'". משתמע מכך **שהתכנים הלא מודעים ממשיכים להשפיע על התנהגות האדם גם בלי שהוא מודע אליהם**. התשובה נפסלת.

תשובה (3): בקטע **לא נאמר** דבר על מה שהיה קורה "אילו" היו חוקרים את גישתו של פרויד בצורה שונה, ולא מוצג קשר סיבתי כזה בין המחקר על פרויד לבין עד כמה רווחת כיום הגישה הביולוגית. זו התשובה הנכונה.

למען שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנותרת ונפסול אותה:

תשובה (4): בפסקה השנייה נאמר על פרויד: "...העדויות שהביא פרויד לטענותיו התאורטיות (פסיכואנליזה) קלושות למדי", ואילו בפסקאות הבאות מתוארים מחקרי חקר מוח עדכניים המספקים ראיות אמפיריות התואמות חלק מטענותיו (כמו קיום רמות מודע ולא מודע, השפעת חוויות ילדות, ומנגנון ההדחקה). מכאן משתמע **שהראיות שמציגים היום חוקרי המוח לטענות הפסיכואנליזה של פרויד מבוססות יותר מאלה שפרויד עצמו הציג**. התשובה נפסלת.

תשובה (3).